

желаніе. РА. 108. 2) зрељице: Р. ся исчудва доста време, заради тая гледка. РА. 112. Гледка-та на едно таково сполучваніе негово плокара му не малко благодарность. *ib.* 25.

Глѣдъ с. м. 1) зрељие: Ношћ, кой-то има остьръ глѣдъ, може да съзре и тъмный дѣль отъ мѣсяца. Л. Д. 1872 р. 105. Дѣга, която ся извила по небето и е толкова хубава и толкова драга за глѣдъ. Л. Д. 1871 р. 100. 2) видъ. Въ этомъ оттѣнкѣ образуется нар. **на-глѣдъ** въ знач. на видъ, по видимому: Мома на глѣдъ, като тыква на плеть. Ч. 186. Гледашъ го на глѣдъ, като тыква на плеть. *ib.* 142. На глѣдъ приличаше като да сини, а не като да е умрѣлъ. Л. Д. 1874 р. 117. Баба мѣсячинка — наглѣдъ е най-голѣма топка на небето. Л. Д. 1872 р. 104. Наспротивъ както ни ся показвать на глѣдъ, облаци-тѣ дѣлить на четыре строя: персты, простити, шуплести и валмести. Л. Д. 1870 р. 79. Трыоны-ты быватъ много разнообразни на глѣдъ. *ib.* 1871 р. 139. 3) обозрѣніе, горизонтъ: Дробна-на песокъ брой нематъ, Глобоко море глетъ нематъ, Широко поле 'отъ нематъ. М. 347.

Глѣзенъ с. ж. лодыжка (*срб. глѣжанъ т. Knöchel, talus*): Р. не можеше да зашie ходила-та си; за тва ся принуди да гы пробиѣ и да гы запетлява около глѣзни-тѣ си и около краката си съ тънка връвь. РА. 73.

Глези ил. дл. ласкаю, нѣжу, балую (*син. галиж*): Той былъ безъечно глезенъ отъ лулката (*Il avait été flatté par sa mère dès le berceau*). Т. 261. Лулчу са надуваше и глѣзеше са. Зк. 10.

Глето передаетъ малороссийское прозвище Долото: Ами ти отѣ се намѣри, Глето? (*Ты какъ сюда зашелъ, Долото?*) Тб. 22. Ср. серб. глијето долото, по южному говору см. длијето.

Глечъ с. ж. плеть (*свинцовая окись*), эмаль, лакъ. **Глечосамъ** ил. дл. эмалирую: Най-добрѣ е да ся употребявать за правене масло желѣзни каца, покрити съ стъкловидна глечъ, такожде и стѣклени, каменни или фарфорови и глиняни глечосани. Л. Д. 1875 р. 97. Има само два сїджа, единъ стѣкленъ и единъ глиненъ неглиджосантъ. *ib.* 1876 р. 79. Защо каленитѣ европейски сїждове сѫ повече стѣгнати и не талть? отъ дѣ тва? съсзима ся истинка отъ глечета... ха? ха? отъ глечета. РА. 68. Дѣлвата ся не пукна; нѣ при тва ся не глечоса. *ib.* 70.

Глибъ с. м. (*серб. глиб т. der Koth, соепит*) ровъ: Отсрѣщата страна на тойзъ шумакъ бѣ обиколена отъ единъ малакъ глибъ, и изъ отдырѣ му бѣ като сѫщъ зидъ, твърдѣ срѣвни, и два лакта высокъ. РА. 61—62.